Blattern. — *b) Ipomoea Turpethum.* — Vgl. गल्ल-मसूरी.

मसूरक 1) m. *Kopfkissen, eine Art K.* Harshaḱ. 184,18. — 2) f. ॰रिका *a) Ausschlag* oder *Blattern, einer Linse ähnlich.* — *b) ein Bettvorhang zum Schutz gegen Mücken.* — *c) *Kupplerin.* — 3) n. *ein best. Schmuck an* Indra's *Banner.*

*मसूरकर्ण m. N. pr. eines Mannes. Pl. *seine Nachkommen.*

मसूरविदल 1) wohl *eine gespaltene Linse.* — 2) *f. आ *a) Ipomoea Turpethum.* — *b) Ichnocarpus frutescens.*

मसूरसंघाराम m. N. pr. eines *buddhistischen Klosters* Eitel, Chin. B.

मसूराभ Adj. (f. आ) *linsenähnlich* Râǵan. 20,8.

*मसूरि f. *Hämorrhoiden* Gal.

मसूर्य n. *eine Getraide-Art.*

मसृण 1) Adj. *weich, zart, glatt, sanft.* Nom. abstr. ॰त्व n. — 2) *f. आ *Linum usitatissimum.*

मसृणय्, ॰यति *weich —, glatt machen* Harshaḱ. 204,4. मसृणित Adj. *weich —, glatt gemacht.*

*मस्क्, मस्कते (गतौ).

*मस्कर m. *Bambus, hohles Bambusrohr.*

मस्करिन् m. 1) *Bettelmönch.* — 2) **der Mond.* — 3) N. pr. eines Mannes.

मस्करीय n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

मस्त (* n.) *Kopf.*

मस्तक m. n. 1) *Kopf, Schädel.* — 2) *Gipfel von Bergen, Bäumen,* überh. *der obere Theil eines Gegenstandes.* चुल्लीमस्तकमारोप्य so v. a. *auf den Heerd —, auf's Feuer stellend.* — 3) *die gipfelförmigen Blattknospen verschiedener Palmarten, Palmkohl.* — 4) *Kopf,* Bez. *einer best. Form, in der man sich* Çiva *denkt.*

मस्तकज्वर m. *Kopfschmerz.*

*मस्तकमूलक n. *Hals.*

*मस्तकलुङ्ग *Hirnhaut.*

मस्तकशूल n. *Kopfschmerz.*

*मस्तकस्नेह m. *Gehirn.*

*मस्तकाभ्य m. *Baumgipfel.*

*मस्तकोद्भव n. *Gehirn* Râǵan. 18,72.

मस्तदारु n. *Pinus Deodora* Bhâvapr. 1,185.

*मस्तमूलक n. *Hals.*

*मस्ति f. *das Messen, Wägen.*

*मस्तिक n. *Kopf.*

मस्तिष्क m. n. 1) *Gehirn* Râǵan. 18,72. — 2) *ein auf das Gehirn wirkendes Mittel.*

मस्तिस्क fehlerhaft für मस्तिष्क.

मस्तु n. *saurer Rahm.* Auch *andere Formen der Milch* Râǵan. 15,1. 5. Bhâvapr. 2,47.

मस्तुलुङ्ग und *॰क m. n. *Gehirn.*

मस्मसा Adv. v. l. für मष्मषा.

मस्मा f. N. pr. zweier Fürstinnen.

1. मक्, *मकति, मकते, मक्यति, ॰ते; मक्त् s. bes. 1) Act. (selten Med.) *a) ergötzen, erfreuen.* — *b) munter machen, beleben, erregen.* — *c) verehren, feiern, hoch in Ehren halten.* मक्ति *geehrt, gefeiert, verehrt, hoch in Ehren gehalten, — stehend bei* (Gen. oder im Comp. vorangehend); von Personen und Sachen. — 2) Med. *a) sich ergötzen, sich erfreuen an* (Instr. oder Acc.). मामक्ान etwa *erregt, munter* (von kochender Flüssigkeit). — *b) hingeben, schenken* RV. 1,94,16. 117,17. 5,27,1. 7, 52,2. 8,1,32. 2,42. 12,6. 10,122,3. Stets in den reduplicirten Formen मामक्े u. s. w. — Mit आ *ergötzt — oder gefeiert werden.* — Mit सम् 1) *freudig anregen, anfeuern.* — 2) *verherrlichen, feiern.*

2. मक् 1) Adj. (f. ebenso und मक्ी) *a) gross, gewaltig, mächtig, reichlich.* — *b) alt, bejahrt.* — 2) f. मक्ी *a) die Erde.* Als Bez. *der Zahl Eins* Ganita, Kandragr. 3. — *b) Erdboden.* Pl. Spr. 1509. — *c) Boden, Grund, Land.* — *d) Reich.* — *e) Erde* als *Stoff.* — *f) Basis eines Dreiecks* oder *einer anderen Figur.* — *g)* Du. *Himmel und Erde.* — *h) Raum.* — *i) Heerschaar.* — *k) Kuh.* — *l)* Pl. *Flüsse, Gewässer.* — *m) *Hingtscha repens.* — *n) ein best. Metrum.* — *o)* N. pr. α) einer Genie. — β) eines Flusses Hariv. 9509.

1. मक् m. 1) *Feier, Fest.* — 2) *ein best.* Ekâha Çâṅkh. Çr. 14,22,4. — 3) **Opfer.*

2. मक् 1) Adj. *gross, reichlich.* — 2) *m. *a) Büffel.* — *b) Glanz, Licht.* — 3) *f. मक्ा *a) Kuh.* — *b) Ichnocarpus frutescens.* — 3) n. Pl. *Grossthaten.*

मक्ऋषि m. = मक्षि 1).

*मक्क m. 1) *ein ausgezeichneter Mann.* — 2) *Schildkröte.* — 3) Bein. Vishṇu's. — 4) N. pr. eines Mannes; vgl. माक्कि.

*मक्क्क m. *ein sich weit verbreitender Wohlgeruch.*

मक्ंकाल (!) m. = महाकाल 1) *a)* Ind. St. 15, 286. 289. fg.

मक्च्छब्द m. *der Titel „Gross".*

मक्त् Adv. mit भू *gross —, voll werden* (vom Monde).

मक्ता f. *Grösse.*

मक्त्कथ Adj. *von Grossen erwähnt, im Munde Grosser lebend.*

मक्त्काण्ड Bez. *eines Abschnitts der* AV.-Saṁhitâ.

मक्त्कुल n. *ein vornehmes Geschlecht* Paṅkad.

मक्त्क्षेत्र Adj. *ein grosses Gebiet einnehmend.*

मक्त्त्व n. *das Princip* Mahant, *der Intellect.*

मक्त्तर 1) Adj. *a) grösser, stärker, — als* (Abl.). — *b) überaus gross, —mächtig, —stark.* — 2) m. *a) Aeltester, der Angesehenste, Oberhaupt.* — *b) *Dorfältester.* — *c) Höfling, Kämmerling.* — *d)* N. pr. eines Sohnes des Kâçjapa (Kaçjapa). — 3) f. आ f. zu 2) *a).* — 4) f. ई *eine best. Form der buddhistischen Göttin* Târâ.

मक्त्तरक 1) m. = मक्त्तर 2) *c).* — 2) f. ॰रिका *Kammerjungfer, — frau* Kâd. 74,3.

मक्त्ता f. 1) *Grösse.* — 2) *hohe Stellung.*

मक्त्त्व n. 1) *Grösse, grosser Umfang.* — 2) *Grösse, Stärke, Heftigkeit.* — 3) *hohe Stellung, hohes Ansehen.* — 4) *sittliche Grösse* 137,14. Spr. 7718.

मक्त्पति m. Bein. Vishṇu's Vishṇus. 98,26.

मक्त्सेन m. N. pr. eines Fürsten.

मक्द Daçak. 3,1 nach Bühler Adj. *Grösse* (!) *verleihend.* Es ist wohl मक्दायुध zu verbinden.

मक्दभिख्य Adj. *einen hochklingenden Namen führend* Daçak. 7,12.

मक्दायुध n. *eine grosse Waffe* Daçak. 3,1.

मक्दावास m. *eine grosse —, geräumige Wohnung.*

मक्दाशा f. *eine grosse Erwartung.*

मक्दुणा Adj. *die Vorzüge grosser Männer besitzend.* Nom. abstr. ॰त्व n.

मक्द्रैरव n. *an den Tag gelegte grosse Hochachtung* Paṅkad.

*मक्द्बिल n. *der Luftraum.* Vgl. महाबिल.

मक्द्भय n. *grosse Gefahr, — Noth.*

मक्द्भूताधिपति m. *ein best. Genius* Shaḍv. Br. 5,8.

मक्द्युमन् N. pr. eines Tîrtha, nach Andern Bez. *der Sonne.*

मक्द्वत् Adj. *mit dem Worte* मक्त् *verbunden.*

*मक्द्वारुणी f. *eine best. Pflanze.*

मक्द्व्यतिक्रम m. *ein grosses Vergehen.*

मक्त्न् n. *Grösse, Reichlichkeit, Macht.* Nur Instr. Sg. und ein Mal Pl. Auch adverbial *mächtig, gewaltig; tüchtig.*

मक्न n. *das Preisen.*

मक्नीय Adj. *rühmenswerth, preiswürdig* MBh. 4,65,3.

मक्त् 1) Adj. (stark मक्ान्त्, f. मक्ती; im Epos häufig मक्त् st. मक्ान्तम् und einmal मक्ान्तम् st. मक्त् (vgl. jedoch 1. मक्ान्त 1). Am Anfange eines Comp. nur ausnahmsweise, in der Regel मक्ा. (मक्तर s. bes.) *magnus, gross. a)* im Raume: *gross, weit, lang* (Weg), *umfangreich, hoch, tief;* auch